

Ίδρυση του Άρεως

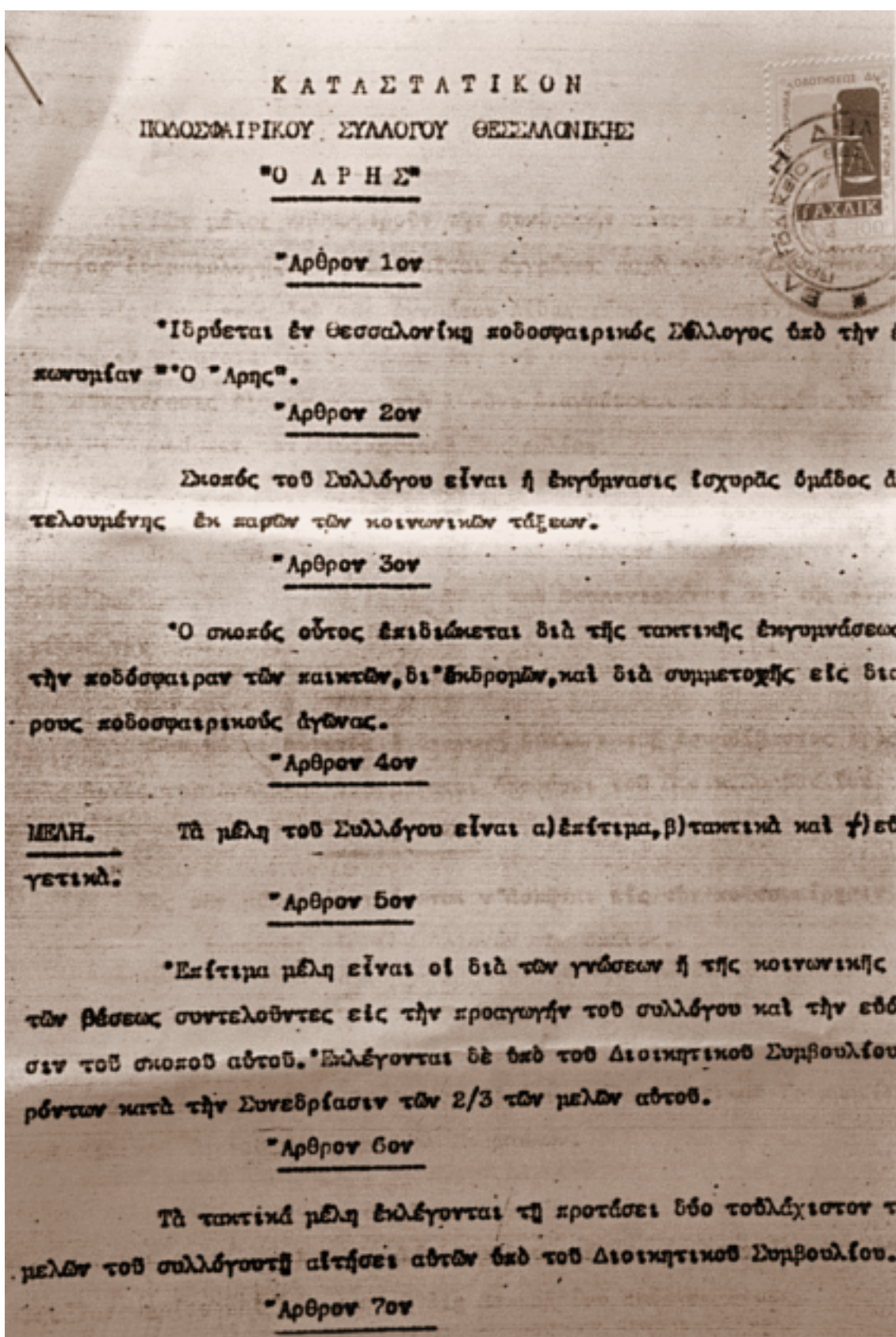
 Άρης Θεσσαλονίκης, ο τρισένδοξος μακεδονικός σύλλογος, ιδρύθηκε στις 25 Μαρτίου του 1914, μόλις δύο χρόνια μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης, σ' ένα καφενείο του Συνοικισμού Βότση, από μια παρέα φιλόδοξων και με μεγάλες προσδοκίες Θεσσαλονικέων, πολλοί από τους οποίους ήταν ακόμη μαθητές γυμνασίου.

Ίδρυτικά μέλη του νέου συλλόγου ήταν οι Τηλέμαχος Καραγιαννίδης, Δημήτρης Κοτρώτης, Ιωάννης Πλιάτσικας, Ρούσσος Ρωσιιάδης, οι αδελφοί Γρηγόρης και Λάζαρος Βλαχόπουλος, Δημήτρης Ιωαννίδης, οι αδελφοί Αθανάσιος και Σωτήρης Παπαγεωργίου, Λάζαρος Κωστίδης, Γεώργιος Λάμπρου, Θόδωρος Θεοδωρίδης, Αναστάσιος Τσιατσιαπάς, Πρόδρομος Κότσιανος, Πέτρος Κρέης και Κάρολος Σαλούστο και πρόεδρος ο Μίνος Κυδωνάκης.

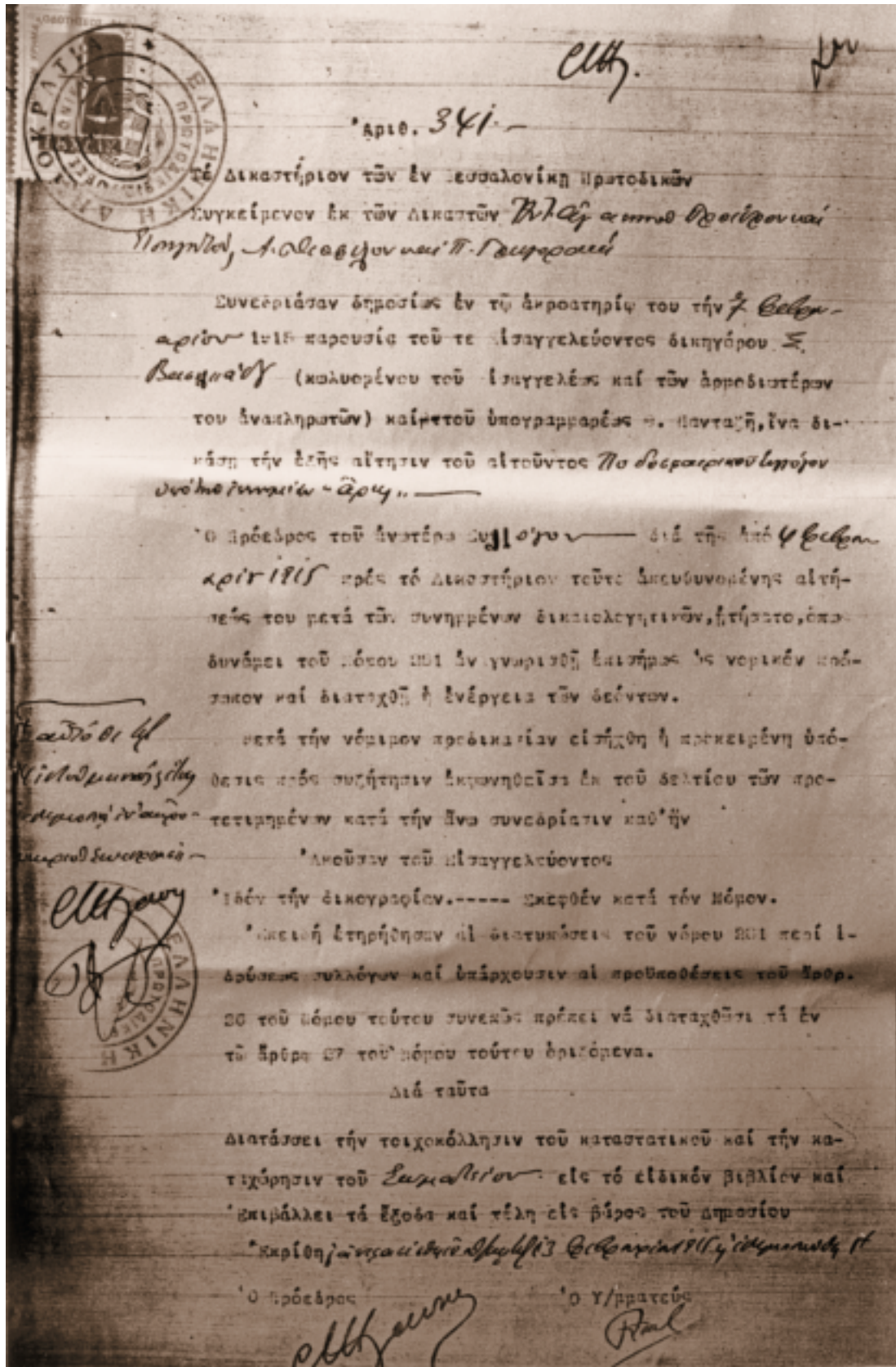
Μετά από πολλές συσκέψεις και έντονους προβληματισμούς για την ονομασία του συλλόγου, επικράτησε η άποψη ότι ο νεοσύστατος σύλλογος θα έπρεπε να φέρει το όνομα ενός θεού, σε αντιπαράθεση με τον ημίθεο Ηρακλή, τη μοναδική ελληνική ομάδα που κυριαρχούσε εκείνα τα χρόνια στη Θεσσαλονίκη. Δόθηκε λοιπόν το όνομα ενός θεού της ελληνικής μυθολογίας και μάλιστα του θεού του πολέμου, του ΑΡΗ. Το όνομα αυτό ενέπνευσε τους Αρειανούς πολέμαρχους να αγωνίζονται πάντοτε με ασίγαστο πάθος και μαχητικότητα και να οδηγούν την ομάδα σε μοναδικούς θριάμβους και κατακτήσεις τροπαίων αρχικά στη Θεσσαλονίκη και αργότερα σ' ολόκληρη την Ελλάδα.

Όσον αφορά στα χρώματα της ομάδος, επιλέχθηκαν το κίτρινο και το μαύρο, χρώματα που αποτελούσαν το έμβλημα της βυζαντινής Θεσσαλονίκης.

Η πρώτη σελίδα του ιδρυτικού καταστατικού του Ποδοσφαιρικού Συλλόγου της Θεσσαλονίκης “Ο ΑΡΗΣ”.

Η απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (13-2-1915) για την έγκριση του καταστατικού του Συλλόγου υπό την επωνυμία "Αρης".

Τα πρώτα δύσκολα χρόνια (1914 – 1923)

Οι συνθήκες που επικράτησαν κατά τα πρώτα χρόνια από την ίδρυση του συλλόγου, αποδείχθηκαν εξαιρετικά δύσκολες, όχι μόνο την τετραετία 1914-18, λόγω του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά και τα αμέσως επόμενα χρόνια 1919-1923 με τη Μικρασιατική εκστρατεία, το προσφυγικό πρόβλημα και τις κρίσιμες πολιτικές εξελίξεις.

Κατά τη διάρκεια αυτών των ιστορικών γεγονότων δεν πραγματοποιήθηκε καμιά επίσημη αθλητική δραστηριότητα κι έτσι τα όνειρα και οι πόθοι των ανθρώπων που ίδρυσαν την ομάδα έμειναν ανεκπλήρωτα.

Παρόλα αυτά η ποδοσφαιρική Θεσσαλονίκη στάθηκε εξαιρετικά τυχερή σε σύγκριση με την Αθήνα, γιατί η παρουσία συμμαχικών στρατευμάτων στην πόλη έδωσε τη δυνατότητα και την ευκαιρία στις αντιμαχόμενες ποδοσφαιρικές ομάδες της Θεσσαλονίκης, τον Άρη και τον Ηρακλή, να αντιμετωπίσουν ξένα στρατιωτικά συγκροτήματα και να βγάλουν τα συμπεράσματά τους.

Έτσι λοιπόν ο Άρης στα πρώτα του βήματα αντιμετώπισε τις ισχυρότατες ομάδες του αγγλικού στόλου, τις ομάδες των αγγλικών πλοίων “Exmouth” και “King George”, κατορθώνοντας να φέρει συγκριτικά καλύτερα αποτελέσματα από τον Ηρακλή, που εκείνη την εποχή (1915) θεωρούνταν η ισχυρότερη ομάδα στον βορειοελλαδικό χώρο.

Από τη στιγμή αυτή αρχίζει η αμφισβή-

τηση του Ηρακλή από τη νέα, φανατισμένη και έντονα φιλόδοξη ομάδα του Άρεως. Ακολουθούν θριαμβευτικές νίκες επί της ομάδος του καναδικού στόλου 1-0 και του αγγλικού πολεμικού “St. George” 3-1 (2-4-16).

Ο Δαβίδ νικά τον Γολιάθ

Το 1916 στο γήπεδο του Συνοικισμού Δόξας ο Άρης αντιμετωπίζει για πρώτη φορά στην ιστορία του τον μεγάλο του ανταγωνιστή, τον “κολοσσό” Ηρακλή, και προς μεγάλη έκπληξη αναδεικνύεται νικητής της αναμέτρησης (1-0) με γκολ του Σαλούστο.

Η νέα ποδοσφαιρική μηχανή της Θεσσαλονίκης έδειξε από τα πρώτα της κιόλας βήματα ότι δεν αστειεύεται και ότι από εδώ και πέρα θα 'πρεπε να τη λαμβάνουν σοβαρά υπόψη. Το παλιό αφεντικό (Ηρακλής) αισθάνθηκε για τα καλά την καυτή ανάσα του Άρεως και άρχισε να νιώθει το έδαφος να φεύγει κάτω από τα πόδια του.

Για την ιστορία αναφέρουμε τη σύνθεση της νικήτριας ομάδος του Άρεως: Δ. Κοτρώτσης, Αθ. Παπαγεωργίου, Γρηγ. Βλαχόπουλος, Ρ. Ρωσσιάδης, Ι. Πλιάτσικας, Ν. Πριτσούλης, Δ. Ιωαννίδης, Τηλ. Καραγιαννίδης, Λ. Κωστίδης, Π. Αμπραβανέλ και Κ. Σαλούστο.

Σημειωτέον ότι οι περισσότεροι από τους παίκτες αυτής της ενδεκάδας ήταν συγχρόνως ιδρυτικά μέλη, σύμβουλοι και, όσο και αν φαίνεται σήμερα παράξενο, χρηματοδότες του συλλόγου.

Το 1917 αποτέλεσε μία πολύ άσχημη αλλά συγχρόνως και πολύ κρίσιμη χρονιά για την επιβίωση του συλλόγου. Η ελπιδοφόρος και ανοδική πορεία της ομάδος ανακόπηκε κι ό,τι είχε χτισθεί με τόσο μεγάλη προσπάθεια τα δύο τελευταία χρόνια κατέρρευε μέσα στη δίνη του πολέμου. Η επιστράτευση που έγινε πήρε μαζί της και τα παιδιά του Άρεως. Ο σύλλογος στερήθηκε όλους σχεδόν τους παίκτες της ομάδος με αποτέλεσμα ο Άρης από το τέλος του 1916, αν και νομικά δεν είχε διαλυθεί, εντούτοις κατ' ουσία δεν υπήρχε. Ενώ λοιπόν ο Άρης βρισκόταν στα πρόθυρα ουσιαστικής διάλυσης, μαθητές του Α' Γυμνασίου Αρρένων, στην περιοχή Αγ. Τριάδος, με επικεφαλής τον παλαίμαχο Αγοραστό Αγοραστό, συγκρότησαν ποδοσφαιρική ομάδα, η οποία αποτελούνταν από τους εξής παίκτες: Π. Κότσιανο, Γρηγ. Βικελίδη, Σωτ. Παπαγεωργίου, Νιχάτ Οσμάν, Δημ. Ηλιάδη, Ι. Μπαρίτα, Λεων. Λόγγο, Δημ. Σωτηρόπουλο, Λαζ. Βλαχόπουλο, Αλέξ. Κόρατς και Κ. Τσίτσιφα. Σ' αυτούς προστέθηκαν αργότερα και οι Ζαχ. Βλαχόπουλος, Δημ. Οπλοποιός και μερικοί άλλοι.

Με μία πράξη εντελώς αυθαίρετη, παραβλέποντας την ύπαρξη του παλιού "Άρεως", βάφτισαν την ομάδα αυτή "Άρης", επειδή η δράση της αποτελούσε συνέχεια της παλιάς ομάδος. Έτσι λοιπόν διαδέχτηκαν και κληρονόμησαν το παρελθόν, με μόνη δικαιολογία ότι προέρχονταν από την Αρειανή συνοικία της Αγ. Τριάδος.

Την επόμενη χρονιά ο "Νέος Άρης" αντιμετώπισε σε φιλικά παιχνίδια συνοικιακές ομάδες και στο γήπεδο της Τριανδρίας ομά-

δες του ιταλικού στρατού με τις οποίες έφερε θριαμβευτικά αποτελέσματα.

Το 1919 ο Κώστας Βικελίδης με την ομάδα του "Άστραπή" ενσωματώνεται στον Άρη, ενώ τον Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς μέλη της τότε Διοίκησης, ως επί το πλείστον μαθητές γυμνασίου, παρέλαβαν επισήμως τη σφραγίδα του συλλόγου και ένα αντίγραφο του παλιού καταστατικού από το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης κι έτσι ο Άρης κατέστη πλέον "ένας και αδιαίρετος".

Ο άοκνος εργάτης του Άρεως Αγοραστός Αγοραστός διατέλεσε εκτός από αρχηγός της ποδοσφαιρικής ομάδος και γενικός αρχηγός του συλλόγου για 3 χρόνια (1917-1920).

Από τις 26-3-21, που κηρύσσεται γενική επιστράτευση εξαιτίας της Μικρασιατικής εκστρατείας, μέχρι τα μέσα περίπου του 1923, που υπογράφηκε η Συνθήκη της Λωζάνης, όπως προαναφέραμε, η αγωνιστική δραστηριότητα του Άρεως ήταν εξαιρετικά περιορισμένη.

Στο διάστημα αυτό οι μεγάλοι της Θεσσαλονίκης Άρης και Ηρακλής διασταύρωσαν τα ξίφη τους με τα εξής αποτελέσματα:

- Στις 17-10-21 Άρης – Ηρακλής 0–0 (διεκόπη λόγω επεισοδίων). Σύνθεση του Άρεως: Αστεριάδης, Παπαγεωργίου, Βεντουρέλης (Πανελληνίου Αθ.), Κόρατς, Μαριάνης, Σαλούστο, Ηλιάδης, Νικολαΐδης, Οπλοποιός, Μπασούδης, Νακόπουλος.
- Επίσης μέσα στην ίδια χρονιά Άρης – Ηρακλής 0–1, ενώ το 1922 Άρης – Ηρακλής 2–0.

Καταγωγή του Άρεως

Η καταγωγή του Άρεως αποτέλεσε τα πρώτα χρόνια πεδίο μεγάλης διαμάχης και αμφισβήτησης. Επειδή ο Άρης υπήρξε μεγάλος από την πρώτη στιγμή της δημιουργίας του, πολλοί έσπευσαν να διεκδικήσουν την πατρότητα του νέου και πολλά υποσχόμενου συλλόγου. Οι κύριοι αυτοί πρέσβευαν ότι ο Άρης έλκει την προέλευσή του από τα σπλάχνα του Ηρακλή, δυσαρεστημένα μέλη του οποίου αποχώρησαν και δημιούργησαν τον Άρη. Επειδή πρόκειται για μεγάλη ιστορική ανακρίβεια, που αφορά στα πρώτα δύο χρόνια από την ίδρυση του συλλόγου, προς αποκατάσταση της αλήθειας πρέπει να αναφερθεί ότι από τα ιδρυτικά μέλη του Άρεως κανένας, μα κανένας απο-

λύτως, δεν προϋπήρξε μέλος του Ηρακλή· επομένως ούτε από τον σύλλογο αυτόν αποχώρησαν κι ούτε προήλθε ο Άρης από τον Ηρακλή.

Αυτή είναι η αναμφισβήτητη καταγωγή του Άρεως και η σχέση του με τον Ηρακλή δεν ήταν ποτέ “γεννήτορος προς γεννώμενον”, αλλά σχέση δύο “έν τῷ στίβῳ πεισμένων αντιπάλων”.

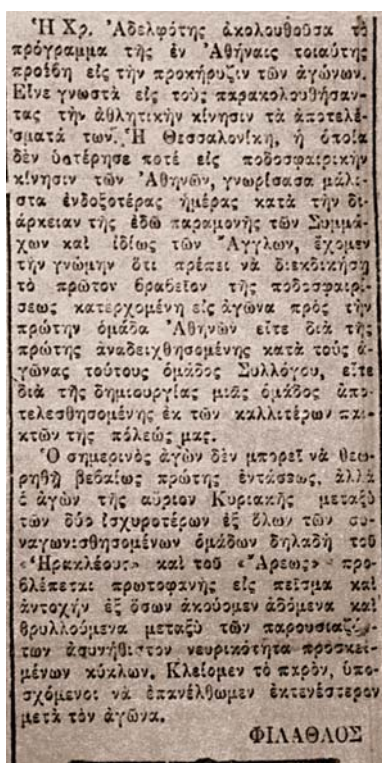
Όσον αφορά στη σχέση του Άρεως με τον Δικέφαλο, πρέπει να ειπωθεί ότι ο Άρης έπαιξε σημαντικό ρόλο στη δημιουργία του ΠΑΟΚ, καθότι το 1925 ο Βεντούρης (πρώην αρχηγός του Άρεως), ο Αρμάς και μερικοί άλλοι αποχώρησαν από τον Άρη και εντάχθηκαν στον νεοϊδρυθέντα Δικέφαλο του Βορρά (Ένωση Κωνσταντινοπολιτών).

I. Προπολεμική περίοδος (1923 – 1940)

Περίοδος 1922-23

Η προκήρυξη των πρώτων ετήσιων αγώνων για το “πρωτάθλημα ποδοσφαιρίσεως” στη Θεσσαλονίκη, όπως έγραψε εφημερίδα της εποχής, έγινε από τη ΧΑΝΘ με την προσωπική “Κύπελλο ΧΑΝΘ”. Σ’ αυτό κλήθηκαν να μετάσχουν οι εξής ομάδες: Άρης, Ηρακλής, Μαξ Νορντάου (ισραηλινή),

Η προκήρυξη του πρώτου Πρωταθλήματος Θεσσαλονίκης από τη ΧΑΝΘ. Απόκομμα της εφημερίδας “Ταχυδρόμος της Β. Ελλάδος” της 17-3-1923.

Εφόρτ Σπορτίβ (ισραηλινή), Μ. Αλέξανδρος και η διοργανώτρια ομάδα της ΧΑΝΘ, η οποία μάλιστα άνοιξε και τον κύκλο των συναντήσεων στις 17-3-23 εναντίον της Εφόρτ Σπορτίβ (1–2). Στον δεύτερο αγώνα του Πρωταθλήματος που είχε προγραμματισθεί για την επομένη (18-3-23), ο Άρης κλήθηκε να αντιμετωπίσει τον μεγάλο του αντίπαλο, τον Ηρακλή. Η συνάντηση όμως αυτή δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ, γιατί ο Ηρακλής δεν προσήλθε να αγωνισθεί και έτσι μηδενίστηκε χάνοντας τον αγώνα 1–0 (αυτό ήταν τότε το σκορ μηδενισμού μιας ομάδας). Ο μηδενισμός αυτός ήταν η αιτία να αποσυρθεί ο Ηρακλής από το Πρωτάθλημα.

Στη συνέχεια στις 31-3-23 ο Άρης νικά τη Μαξ Νορντάου 6–0, στις 8-4-23 την Εφόρτ Σπορτίβ 1–0 (α.α.) και κατακτά το 1ο Πρωτάθλημα Θεσσαλονίκης περιόδου 1922-23.

Για το Πρωτάθλημα Ελλάδος, το οποίο διοργανώθηκε για πρώτη φορά από την ΕΠΣΕ (Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Ελλάδος), ο Άρης αντιμετώπισε στις 12-8-23 (γρήπ. Ηρακλή), παρουσία 5.000 φιλάθλων, τον Πειραιϊκό Σύνδεσμο (μετέπειτα Ολυμπιακό), από τον οποίο ηττήθηκε με 1–3. Η έλλειψη μεταφορικών μέσων και η δυσκολία στη μετακίνηση των ομάδων οδήγησαν την ΕΠΣΕ στην απόφαση διεξαγωγής του τελικού σε έναν και μοναδικό αγώνα, στη Θεσσαλονίκη.

Ο νικητής της συνάντησης αυτής δεν αναφέρεται πουθενά ως ο πρώτος Πρωταθλητής Ελλάδος, γιατί η διοργάνωση θεωρήθηκε από πολλούς ως άτυπη.

Οι δύο ομάδες αγωνίσθηκαν με τις εξής συνθέσεις:

Άρης: Σεραφείμ, Οπλοποιός, Απόστ. Νικολαΐδης (αρχηγός), Σκέμπερ, Κ. Βικελίδης, Καλούδης, Πάγκαλος, Κεσίογλου, Αγοραστός, Β. Ιωαννίδης, Ζ. Βλαχόπουλος.

Πειραιϊκός Σύνδεσμος: Βλάσσης, Πέππας, Χαλκιόπουλος, Κεχαγιάς, Πανόπουλος, Γαβαλάς, Γιάννης, Βασίλης και Γιώργος Αδριανόπουλος, Χατζηανδρέου, Μωραΐτης.

ΠΡΩΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ

20-1-23 (Θεσσαλονίκη)

Άρης – Σπόρτιγκ Κλουπ 3–1

Ο Άρης τον Ιανουάριο του 1923 προσκαλεί τη σερβική Σπόρτιγκ Κλουπ για ένα φιλικό ποδοσφαιρικό παιχνίδι στη Θεσσαλονίκη.

Ο αγώνας διεξάγεται την 20η Ιανουαρίου και η ελληνική ομάδα μετά από έναν πολύ ενδιαφέροντα αγώνα κατακτά τη νίκη με 3–1. Η συνάντηση αυτή αποτελεί σταθμό στην ιστορία του Άρεως, αλλά και του ελληνικού ποδοσφαίρου, διότι ο Άρης είναι ο πρώτος σύλλογος που προσκάλεσε ξένη ομάδα ν' αγωνισθεί στην Ελλάδα.

Περίοδος 1923-24

Ο Άρης κατακτά το υπό της νεοσύστατης ΕΠΣΜ (Ενωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Μακεδονίας) διοργανωθέν Πρωτάθλημα Θεσσαλονίκης 1923-24, νικώντας τον Μ. Αλέξανδρο 3–0 και τον Ηρακλή 4–1.

Ο αγώνας Άρεως – Ηρακλή έγινε στις 30-5-1924 (γήπεδο Ηρακλή) ενώπιον 5.000 φιλάθλων. Ο Ηρακλής προηγήθηκε με 1–0, ισοφάρισε με πέναλτι ο Τ. Σκέμπερ και ο Καρουωτάκης πέτυχε τα υπόλοιπα τέρματα του Άρεως, διαμορφώνοντας το τελικό 4–1. Ο Άρης αγωνίσθηκε με την εξής σύν-

Ο Πρωταθλητής Μακεδονίας-Θράκης 1923-24 Άρης Θεσσαλονίκης. Διακρίνονται από αριστερά (επάνω) οι Ελ. Ηλιάδης (πρόεδρος), Οπλοποιός, Σκαζίκης, Βεντουρέλης (αρχηγός), Αγοραστός, Ιωαννίδης, (στη μέση) Σκέμπερ, Αρμάς, Νακόπουλος, (κάτω) Ζ. Βλαχόπουλος, Σεραφείμ, Μπασούδης.

θεση: Σεραφείμ, Α. Βλαχόπουλος, Οπλοποιός, Νακόπουλος, Αρμάς, Σκέμπερ, Καρουωτάκης, Σκαζίκης, Βεντουρέλης, Β. Ιωαννίδης, Πάγκαλος.

Στον Πρωταθλητή Άρη αποδόθηκε ο τίτλος του Πρωταθλητή Μακεδονίας-Θράκης, τίτλο που έφερε από τότε ο εκάστοτε Πρωταθλητής Θεσσαλονίκης και ο οποίος διατηρήθηκε και στα επόμενα χρόνια.

Ο Άρης, όπως άλλωστε και οι υπόλοιπες ομάδες, αγωνιζόταν την εποχή εκείνη και μέχρι τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με το σύστημα 2-3-5, δηλαδή με δύο ακραίους αμυντικούς (μπακ ή οπισθοφύλακες), τρεις μέσους (χαφ), από τους οποίους ο κεντρικός μέσος ονομαζόταν “σέντερ-χαφ”, και πέντε επιθετικούς (κυνηγούς), οι οποίοι ονομάζονταν “μαχητές”. Η ανάπτυξη αυτού του συστήματος παιχνιδιού παρουσίαζε ένα εξαιρετικά θεαματικό ποδόσφαιρο με πολλά γκολ και συγκλονιστικές φάσεις, πράγμα που ενθουσίαζε τους φιλάθλους.

Τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια το σύστημα αυτό άλλαξε και από 2-3-5 έγινε 3-2-5, οπότε ο κεντρικός μέσος (σέντερ-χαφ) μετονομάσθηκε σε “σέντερ-μπακ”.

Περίοδος 1924-25

Το Πρωτάθλημα Θεσσαλονίκης 1924-25 δεν διεξήχθη λόγω της αναστάτωσης που δημιουργήθηκε από τις διαφωνίες των τοπικών σωματείων. Η αγωνιστική όμως δραστηριότητα του συλλόγου συνεχίστηκε με τη διεξαγωγή φιλικών συναντήσεων, οι σημαντικότερες των οποίων έχουν ως εξής:

2-11-24 (γήπ. Ηρακλή)

Άρης – Περιστέρ Μοναστηρίου 5-0

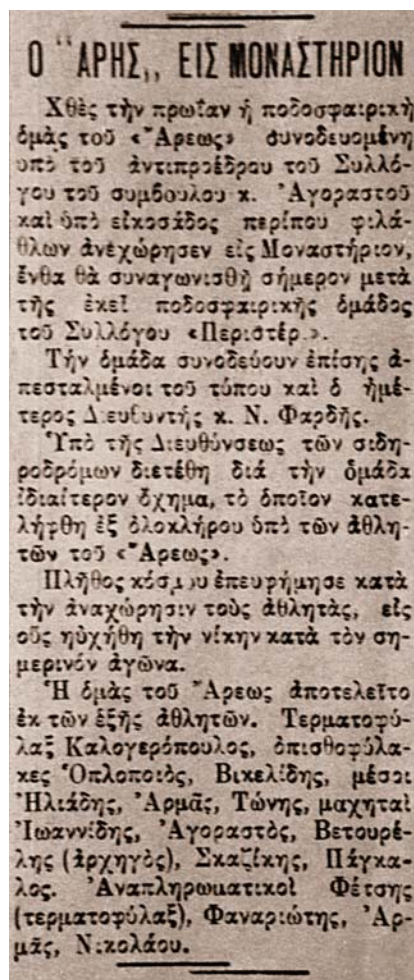
Ο Άρης προσκαλεί για δεύτερη φορά ξένη ομάδα στην Ελλάδα, την ομάδα του Μοναστηρίου Περιστέρ, την οποία συντρίβει 5-0 (Βεντουρέλης 3, Πάγκαλος, Αρμάς).

Σύνθεση Άρεως: Πολέλης, Νακόπουλος, Οπλοποιός, Σκέμπερ, Αρμάς, Κ. Βικελίδης, Αγοραστός, Πάγκαλος, Αγγελάκης, Β. Ιωαννίδης, Βεντουρέλης.

5-4-25 (Μοναστήρι)

Περιστέρ – Άρης 2-1

Ο Άρης πραγματοποιεί την πρώτη επίσκεψη ελληνικής ομάδας στο εξωτερικό, αντιμετωπίζοντας στο Μοναστήρι, σε αγώνα ρεβάνς, τη σερβική Περιστέρ από την οποία ηττάται με 1-2.

Απόκομμα της εφημερίδας
“Μακεδονικά Νέα” της 5-4-1925.

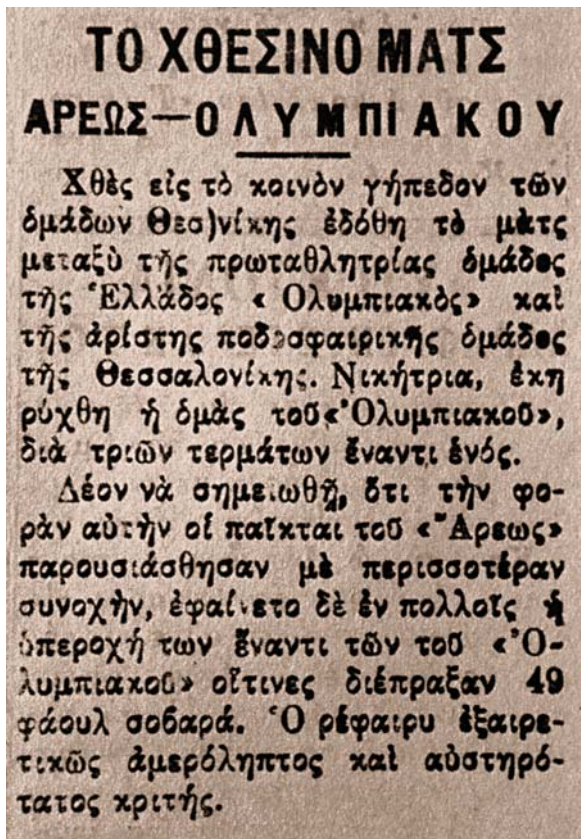

Περιστέρ Μοναστηρίου – Άρης 2-1. Οι ποδοσφαιριστές των δύο ομάδων λίγο πριν την έναρξη του ιστορικού αγώνα (πρώτη επίσκεψη ελληνικής ομάδας στο εξωτερικό).

28-5-25 (γήπ. Ηρακλή) Άρης – Ολυμπιακός 1-3

Ο Άρης αντιμετωπίζει για πρώτη φορά στην ιστορία του τον Ολυμπιακό από τον οποίο ηττάται με 1-3. Σκόρερς του αγώνα οι Κ. Βικελίδης (π), Ντ. Αδριανόπουλος και Γ. Αδριανόπουλος (2).

Σύνθεση Άρεως: Φέτσης, Νακόπουλος, Οπλοποιός, Σκέμπερ, Αρμάς, Κ. Βικελίδης, Καρυωτάκης, Νικολάου, Βεντουρέλης, Πάγκαλος, Β. Ιωαννίδης.

Απόκομμα της εφημερίδας "Μακεδονικά Νέα" της 29-5-1925.

Περίοδος 1925-26

Ο Άρης κατακτά αήττητος για 3η συνεχή χρονιά το Πρωτάθλημα Θεσσαλονίκης νικώντας δύο φορές τον διεκδικητή του τίτλου Ηρακλή με 5-2 (γήπ. Ηρακλή, 24-1-26) και 4-1 (γήπ. Ηρακλή, 27-6-26).

Ο Άρης χρησιμοποίησε στο τοπικό Πρωτάθλημα την εξής ενδεκάδα: Φέτσης, Νακόπουλος, Οπλοποιός, Γιακουμής, Κ. Βικελίδης, Ηλιάδης, Κόρατς, Αγγελάκης, Ζαρέν, Βογιατζής, Β. Ιωαννίδης.

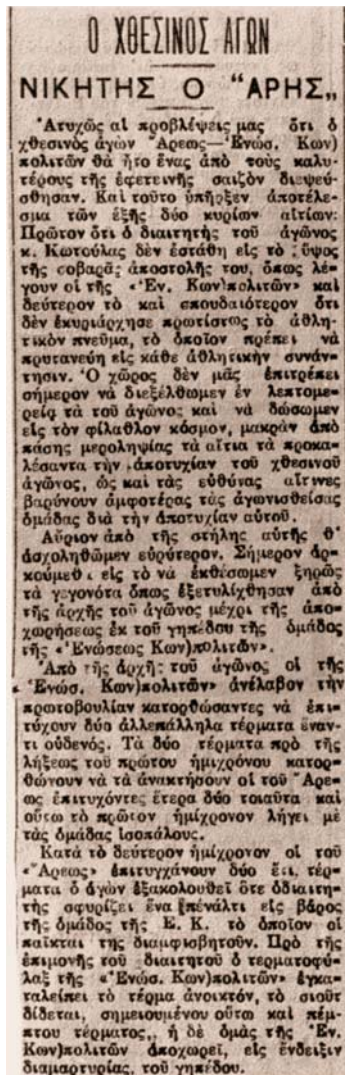
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΑΝΤΕΒΟΥ

Στις 9-8-1925 στο γήπεδο του Ηρακλή συναντιούνται για πρώτη φορά στην ιστορία τους οι δύο αιώνιοι μονομάχοι της Θεσσαλονίκης, ο πανίσχυρος Άρης και ο νεοϊδρυθείς ΠΑΟΚ (Ένωση Κωνσταντινοπολιτών τότε). Η συνάντηση των δύο αντιπάλων που έληξε με θριαμβευτική νίκη του Άρεως (5-2) αποτέλεσε και το πρώτο δείγμα των μελλοντικών συρράξεων μεταξύ Άρεως – ΠΑΟΚ, διεξαχθείσα μέσα σε έντονα ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα με διαμαρτυρίες, διακοπές και σκληρό παιχνίδι. Μάλιστα ο αρχηγός των ηττηθέντων Α. Αρμάς (πρώην παίκτης του Άρεως) αποχώρησε μαζί με την ομάδα του λίγο πριν τη λήξη του αγώνα, διαμαρτυρούμενος διότι ο διαιτητής Ι. Κωτούλας (Ηρακλή) καταλόγισε ένα αυστηρότατο κατά τη γνώμη τους πέναλτι.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονισθεί η βαρύτητα των φιλικών συναντήσεων της εποχής εκείνης. Τα παιχνίδια αυτά θεωρούνταν σαν ένα είδος "μονομαχίας" μεταξύ των αντιπάλων ομάδων και για τον λόγο αυτό διατηρούσαν την ίδια αξία που είχαν και οι επίσημοι μεταξύ τους αγώνες.

Ένα άλλο γεγονός, το οποίο δεν θα μπορούσε να περάσει απαρατήρητο, είναι ότι ο Άρης σε όλο το διάστημα που προηγήθηκε και μέχρι το 1927, που απέκτησε το δικό του γήπεδο, ήταν άστεγος και έτσι στερούνταν του μεγάλου πλεονεκτήματος της έδρας που είχαν οι αντίπαλοί του και κυρίως ο Ηρακλής. Παρόλα αυτά η ανώτερη κλάση της ομάδος όλα αυτά τα χρόνια εκμηδένισε το μειονέκτημα αυτό και η ομάδα, όπου κι αν αγωνίζονταν, εντελώς ανεπηρέαστη έφερνε τ' αποτελέσματα που ήθελε.

Παράλληλα με τις άλλες υποχρεώσεις

Απόκομμα της εφημερίδας "Μακεδονικά Νέα" της 10-8-1925 (πρώτη συνάντηση Άρεως – ΠΑΟΚ 5–2).

του συλλόγου, οι άνθρωποι του Άρεως φρόντιζαν, ώστε η ομάδα να έρχεται τακτικά σε επαφή με ξένα συγκροτήματα και να κερδίζει νέες εμπειρίες με στόχο τη συνεχή ποιοτική βελτίωση της ομάδος.

Έτσι λοιπόν και την περίοδο αυτή αντιμετώπισε στις 25-4-26 (γήπεδο Ηρακλή) ενώπιον 5.000 φιλάθλων τη Σπόρτιγκ Κλουπ της Σερβίας, την οποία νίκησε 2–1 με σκόρερ τον δαιμόνιο μέσα δεξιά Ν. Αγγελάκη, ενώ στις 8-5-26 (γήπεδο Ηρακλή) θριαμβεύει και πάλι επί της Αυστριακής Κάφενμπεργκ με 5–2 με σκόρερς τους Μ. Ζαρέν (3), Ιωαννίδη και Παντερμαλή.

Περίοδος 1926-27

Ο Άρης χάνει για πρώτη φορά τα πρωτεία στη Θεσσαλονίκη από τον Ηρακλή, αφού ηττήθηκε και στα δύο παιχνίδια του Πρωταθλήματος με 1–3 (13-2-27) και 1–2 (15-5-27) αντίστοιχα.

Η ομάδα αγωνίστηκε στο Πρωτάθλημα με την εξής ενδεκάδα: Φέτσης, Νακόπουλος, Οπλοποιός, Μπαρίτας, Κ. Βικελίδης, Γιακουμής, Ι. Νικολαΐδης, Αγγελάκης, Βογιατζής, Β. Ιωαννίδης, Βογδάνου.

Στις 12-6-27 (γήπεδο Ηρακλή) ο Άρης σε αγώνα κατάταξης με τον Πρωταθλητή της Β' Κατηγορίας ΠΑΟΚ γνωρίζει την ήττα με 1–2 για πρώτη φορά σε επίσημο αγώνα. Ο Άρης υπήρξε εξαιρετικά άτυχος, είχε 4 δοκάρια και δεν του δόθηκε πέναλτι, όταν το σκορ ήταν 0–0. Καλύτερος παίκτης του ήταν ο Ν. Αγγελάκης για τον οποίο η κριτική της εφημερίδας "Αθλητικός Κόσμος" ανέφερε ότι είναι «ο καλύτερος των κυνηγών και αριστοτέχνης εις την χρήση της σφαίρας». Το μοναδικό τέρμα του Άρεως επιτεύχθηκε από τον Κ. Βικελίδη, ενώ ο Άρης αγωνίστηκε με την εξής σύνθεση: Φέτσης, Οπλοποιός, Νακόπουλος, Μπαρίτας, Κ. Βικελίδης, Κοσματόπουλος, Βογδάνου, Βογιατζής, Αγγελάκης, Παίων, Ι. Νικολαΐδης.

Τελικά ο Ηρακλής ανακηρύσσεται Πρωταθλητής Μακεδονίας-Θράκης 1926-27, παρόλο που έχασε σε αγώνα κατάταξης με 2–0 από τον Πρωταθλητή Β' Κατηγορίας ΠΑΟΚ, ο οποίος έλαβε το Κύπελλο της πρώτης κατά σειρά ομάδος Α' κατηγορίας.

Ενώ τα πράγματα δεν πήγαν για πρώτη φορά καλά στο τοπικό Πρωτάθλημα, η ομάδα αντίθετα έφερε ικανοποιητικά αποτελέσματα στις αναμετρήσεις της με ομάδες του εξωτερικού.

Έτσι λοιπόν την Πρωτοχρονιά του Νέου Έτους 1927, στο γήπεδο του Ηρακλή, ο Άρης αντιμετώπισε την πανίσχυρη πρωταθλήτρια

Σερβίας Μπεογκράτσι Βελιγραδίου, ηττηθείς απ' αυτήν μετά από συγκλονιστικό αγώνα 3-5. Τα τέρματα της ελληνικής ομάδος επετεύχθησαν από τους Κ. Βικελίδη κατόπιν κτυπήματος πέναλτι, Αγγελάκη και το τρίτο με αυτογκόλ. Η ενδεκάδα με την οποία αγωνίστηκε ο Άρης είχε ως εξής: Φέτσης, Νακόπουλος, Οπλοποιός, Κοέν, Κ. Βικελίδης, Μπαρίτας, Κωστόπουλος, Αγγελάκης, Ιωαννίδης, Καλτέκης, Βογδάνου.

Στις 24-4-27 στο νέο γήπεδό του ο Άρης επιβάλλεται της σερβικής Σπορτ Κλουπ 3-1 (Αγγελάκης 2, Κ. Βικελίδης).

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΓΗΠΕΔΟΥ ΛΕΩΦ. ΣΤΡΑΤΟΥ

Το Σάββατο 18-6-1927 είναι μια ιστορική ημέρα για τον ένδοξο σύλλογο του Βορρά, γιατί αποκτά επιτέλους το δικό του γήπεδο, το δικό του σπίτι, που βρίσκεται στο πεδίο του Άρεως δίπλα στις εγκαταστάσεις της ΔΕΘ επί της Λεωφόρου Στρατού.

Επ' ευκαιρία των πανηγυρικών εκδηλώσεων για τα εγκαίνια του νέου γηπέδου, ο Άρης αντιμετώπισε σε φιλικό αγώνα την ισχυρή σερβική ομάδα της Βοϊβοντίνα, την οποία κατέβαλε 5-2. Τα τέρματα της θριαμβευτικής και ιστορικής νίκης του Άρεως επετεύχθησαν από τους Γκουντέλια (2), Κ. Βικελίδη και τον Χρ. Λεονταρίδη, πρόσφατα μεταγραφέντα στην ομάδα από

τον Ηρακλή. Επίσης πρέπει να αναφερθεί ότι ο τερματοφύλακας Ν. Κατράντζος εμφανίστηκε για πρώτη φορά κάτω από τα δοκάρια του Άρεως αντί του Πέτρου Φέτση.

Οι διεθνείς αναμετρήσεις του Άρεως συνεχίστηκαν, σχεδόν σ' όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού, με τα εξής αποτελέσματα:

6-7-27 (γήπ. Ηρακλή) Άρης – Μικτή Χαρβάτσκι – Γκρατσάνσκι Σερβίας 6-2

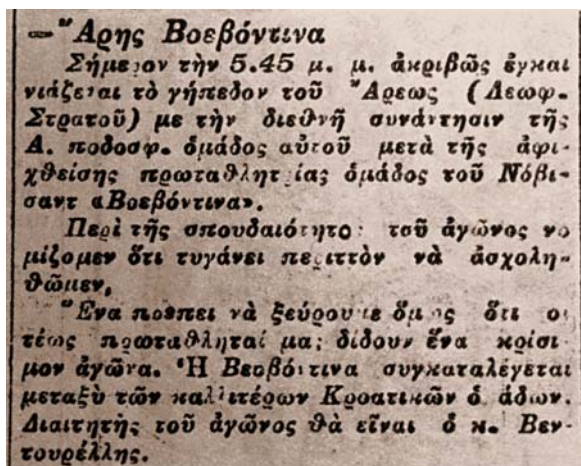
Ο Άρης ύστερα από εκπληκτική εμφάνιση και με σκόρερς τους Αγγελάκη (3) Λεονταρίδη (2) και Ζαρέν συνέτριψε την κροατική ομάδα 6-2. Κύριο χαρακτηριστικό του παιχνιδιού της ελληνικής ομάδος ήταν η ομοιογένεια των γραμμών της, οι κομπίνες, τα ξεμαρκαρίσματα και τα πολλά σουτ. Διεκρίθη ιδιαίτερος η φοβερή επιθετική τριπλέτα του Άρεως που αποτελούνταν από τους Αγγελάκη, Λεονταρίδη, Ζαρέν.

17-7-27 (γήπ. Άρεως) Άρης – Μπαρκοχεμπά Ισραήλ 8-0

Ο Άρης στο γήπεδό του ενώπιον 4.000 φιλάθλων συνέτριψε κυριολεκτικά την ισραηλινή Μπαρκοχεμπά με το αστρονομικό σκορ των 8 τερμάτων έναντι μηδενός. Σκόρερς της ομάδος οι Αγγελάκης (6), Ζαρέν και Λεονταρίδης.

31-7-27 (γήπ. Ηρακλή) Άρης – Μπριγκιντάουερ Βιέννης 1-3

Ο Άρης παρά το θαυμάσιο παιχνίδι που πραγματοποίησε και παρά το γεγονός ότι προηγήθηκε στο 33' με τον Βογδάνου, υποχρεώθηκε τελικά σε τιμητική ήττα 1-3 από την ισχυρότατη αυστριακή ομάδα. Η διαφορά κλάσεως μεταξύ των δύο ομάδων ήταν εμφανέστατη υπέρ των Βιενέζων άσων. Ο Άρης παρέταξε την παρακάτω ενδεκάδα: Φέτσης, Νακόπουλος, Οπλοποιός, Γιακουμής, Κ. Βικελίδης, Κ. Φερλέμης (Εθνικού Π.), Βογδάνου, Λεονταρίδης, Αγγελάκης, Ζαρέν, Γκουντέλιας.

Απόκομμα της εφημερίδας "Μακεδονικά Νέα" της 18-6-1927.